

Seminar 3: Teoretisk baggrund for rådgivningsmodellen med resultater fra interventionssamtalerne i DAISY

Rådgivning og støtte tidligt i et sygdomsforløb skal ikke forbeholdes den dementes pårørende.

Ane Eckermann, projektleder, Nationalt Videnscenter for Demens (NVD)

I forbindelse med projektet DAISY har der fra starten været et ønske om, at der skal være tilbud til den demente på lige fod med de pårørende. På trods af, at meget forskning omkring rådgivning og støtte tidligt i sygdomsforløbet hovedsageligt er målrettet den demenssyges pårørende, går man med DAISY en anden vej.

Konstruktivistisk vejledning

Som det teoretiske fundament for projektet, valgte man at benytte Vance Peavys metode, der kaldes *konstruktivistisk vejledning*. Den beskriver, hvorledes en rådgiver/vejleder skal hjælpe borgeren til at opbygge en konstruktion, en forståelse af personens egen situation, som kan bringe borgeren videre.

Den terapeutiske samtale

Den terapeutiske samtale bygger på anerkende dialog, der tager udgangspunkt i nuet. Der lægges særligt fokus på det, der virker og skaber succeser i personens hverdag. Det er dog væsentligt at stille realistiske mål så at der både tages hensyn til den dementes behov for hjælp og

samtidig vist respekt for vedkommendes autonomi.

Ane Eckermann viste et filmklip, hvor Vance Peavy vejleder en kvinde ud fra hendes ønske om, at hun kunne integrere sig effektivt i et nyt samfund. I filmen ses hvorledes der optegnes hovedtemaer, hvor kvinden undervejs bliver bevidst om diverse sammenhænge i konstruktio-

Rådgivningsmodellen i DAISY består af:

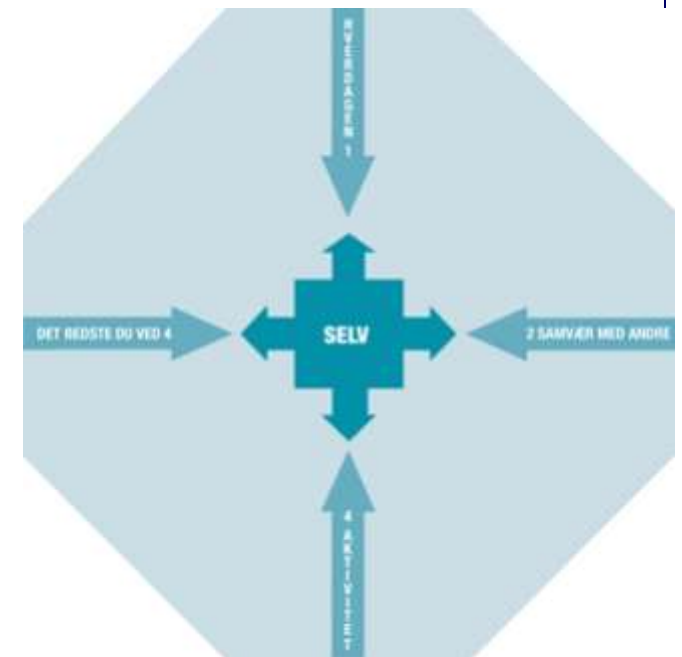
- Rådgivende samtaler
- Telefonrådgivning
- Kurser

nen, der markeres som pile.

I DAISY blev der i de rådgivende samtaler benyttet et værdiskema, som den demente og de pårørende udfyldte hver for sig.

Rådgivers opgave var ved interview at få den demente til at beskrive fire elementer:

- Hverdagens gøremål
- Samvær med andre
- Aktiviteter af betydning
- Det bedste du ved

Erfaringer fra projektet

De adspurgte dementes reaktion på DAISY var overvejende positive. Værdiskemaet var en ramme, som den demente godt kunne forholde sig til, og mange følte det rart at blive spurgt til fire temaer, som de ikke tidligere havde taget stilling til. Svarene fra interviewene i forbindelse med værdiskemaet blev brugt til at udarbejde en handleplan for de givne ønsker for fremtiden.

Tilbud om samtale med netværket

Der blev udover flere rådgivende samtaler med den demente og den pårørende også givet tilbud om en samtale med den dementes netværk.

Der var tilbud om otte telefonopkald fra rådgiver til den demente eller den pårørende. De, som ønskede telefonrådgivning, var især glad for ikke selv at skulle henvende sig, men i stedet at blive ringet op.

Rum med ligestillede

Sidst kan nævnes, at de demente satte pris for at få et rum med ligestillede og at kunne tale frit uden deres pårørende.

Projektlederens erfaringer med modellen

Projektlederne beskrev nogle af deres erfaringer med modellen og fortalte små historier om deltagerens oplevelser. De beskrev, at de stadig bruger en stor del af materialet fra rådgivningsmodellen.

Manglende sygdomserkendelse

Spørgsmålet om, hvorvidt manglende sygdomserkendelse har indvirkning på den måde, man som vejledere skal møde borgeren på, blev vendt i plenum. Manglende sygdomserkendelse er et velkendt fænomen, som også i DAISY kan

være yderst udfordrende. Nogle af kommentarerne på dette spørgsmål var, at man under alle omstændigheder må forholde sig til den enkelte og deres opfattelse, og at mødet med borgeren afhænger af kemi og af vejlederens menneskesyn.

Ane Eckermann viste på seminaret diverse skemaer og publikationer fra Socialstyrelsens hjemmeside, som kan downloades og benyttes frit.

Se mere her: <http://www.socialstyrelsen.dk/aeldre/demens/radgivning-og-stotte/daisy/publikationer>

Kontakt oplægsholder:
ane.eckermann@regionh.dk